

нозѣ, крыльѣ, рамель, лактъ, рога, крака, колѣнѣ — остаткѣ отъ старина.

Бѣльзюка II. Иѣкои сѣществ. имена, които означаватъ свойство или вещество, иматъ сѣмо единств. число, като : *добродушіе, искренность, любовь, зависть, гордость, волл; золото, сребро, медь и мѣдъ, славъ, желязо, соль, рѣзъ, овесъ, гроздье, бобъ, лукъ, щипкы, и др.*

Бѣльзюка III. Собственичѣ сѣществителны са употребяватъ сѣмо въ единственно число, но въ българскыя языкъ имената на мъжето и женѣтъ прѣнматъ и множественно число, съ окончаніето *овцы* — за първѣтъ, *ины* — за вторѣтъ; напр. Иванѣ — *ивановцы*, Стоянѣ — *Стояновцы*; Иванка — *Иванкины*, Стоянка — *Стоянкины*, и др.

ОБУЧЕНИЕ 6. — *Ученикѣтъ ще са върне на послѣднето (5) обучение да покаже отъ сѣществителнычѣ имена кое кой родъ е и кое число.*

ОБУЧЕНИЕ 7. — *Сжщото ще направи и съ имената въ отдолнычѣ редове, като обрацѣ единственното число въ множественно, и наопаки.*

Златото е найтѣжко отъ сичкычѣ металы. — Коткычѣ ловѣжтъ мышкычѣ и малкычѣ птичета. — Бурята по сухо искоренява дърветата, събаря къщя, а по море потонява цѣлы корабилы — Орачѣтъ оре земята. — Рыбарѣтъ лови рыба. — Врежето е платъ, отъ който животѣтъ е истъканъ; добръ е да го щадимъ и да са ползуваме отъ него.

36. — Имената измѣняватъ окончаніята си какъто въ единственно, тѣй и въ множест. число, за да покажѣтъ отношеніята на единъ предмѣтъ къмъ другыи. Туй измѣняванье на имената са нарича *падежъ* въ Грамматиката.

37. — Българскыи чѣтъ языкъ има петъ падежи:

1) **Именителенъ**, който отговаря на пытаньето : *кой?* или *що?* Напр: кой са учи? — *Стоянъ*. *Що е то?* — *книга*.

2) **Родителенъ**: *чій, чья, чье?* на и отъ кого? или отъ *що?* напр. чья е тѣзи книга? — на *Стояна*. Отъ кого я зе? — отъ *Стояна*. Отъ *що* е туй направено? отъ *дърво, отъ прѣстъ, и проч.*

3) **Дателенъ**: *кому?* или *на кого?* и *на *що?** кому